

{ אז נדברו }

פרשת ויקרא תשפ"א | לסדר: "תהילתי יספרו" | עלון מס: 506

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

המדריך לענייני כישוף.....

היום נדבר על כישוף... הגיע הזמן... כבר ממתי שאני ילד בגן גדלתי על המושג המסתורי שנקרא כישוף... כבר כשהיינו ילדים אני זוכר שהיה את הבית של המכשפה שכולנו פחדנו לעבור לידו... לך תדע... המכשפה תצא עלינו... כל פעם שראיתי מישהו מפחיד ברחוב פחדתי שהוא עושה לי כישופים... בקיצור: כישוף זה אמנם מושג מסתורי... אבל אנחנו הרבה משתמשים במושג הזה... והגיע הזמן לשאול אחת ולתמיד: האם יש לנו השגה במושג הזה? או שהמושג הזה הוא לגמרי מופשט ולא שייך אלינו... בפרט שכעת בדף היומי היו כמה דפים שמדברים על כישופים... ובפרט!!! שכעת ערב פסח... והמושג כישוף מיוחס בעיקר למצרים... כשמשה רבינו בא לפרעה ועשה אות שהמטה נהפך לתנין כתוב שפרעה זלזל וטען למשה: "תבן אתה מכניס לעפריים..?? אתה מנסה לרגש אותנו עם כשפים... הרי ארץ מצרים היא האמא של כל הכשפים..."

כן... כל הכח של מצרים הגיע מכח הכישוף... כל הסיבה שעם ישראל בילו במצרים 210 שנים ואף עבד לא יצא משם זה רק בגלל כח הכישוף שלא איפשר להם לצאת משם...

אז מה?? מה זה הכישוף הזה? מה זה הכח הזה???

בא נשאל ככה: איך אני יכול לזהות מכשף?? הרי כתוב בתורה "מכשפה לא תחיה..." איך אני יכול לדעת מה זה מכשפה... אז מישהו פעם אמר לי שאצלו השוויגער זה מכשפה... נו... שומע... הוא כבר מסודר... הוא כבר מצא את המכשפה... אבל אני מדבר על מי שהשוויגער שלו לא מכשפה... איך הוא ידע לזהות מה זה מכשפה ומה זה לא?? **אז ככה:** המושג כישוף בכללותו הוא בודאי נושא הרבה יותר מופשט... שמסתמא שייך לכוחות טומאה שאין לנו מושג בזה... אבל עזוב... אני לא מדבר על הארגז כלים של הכישוף... אני לא מדבר איך!! איך נהיים מכשפים... אני מתמקד רק בהגדרה הפנימית... מה זה כישוף...

אז תרשה לי להציע הגדרה מסוימת ששמעתי אותה... (לא הייתי לוקח אחריות גמורה על זה... אבל גם אם לא קוראים לזה כישוף... זה ודאי נכון) **כישוף זה סוג של השתלטות על בן אדם בצורה ידידותית ודיפלומטית!!!** מה הכוונה?? אם אני רוצה לסגור איתך חשבון... ואני רוצה לנקום בך ולעשות לך רע... **יש לי שני דרכים איך לעשות את זה...** יש את הדרך המקובלת והקונבנציונלית: ללכת ליער ולהיכנס למאורת השודדים... לצאת עם הציד... להגיע רעול פנים עם גרזן ולתפוס אותך במקום סתר ולתת לך מכות נאמנות ולקחת ממך את כל הכסף ולהשאיר אותך עשוק ורוצח ושבור ולחזור במהירות ליער להתחלק עם שאר השודדים... זו הדרך המוכרת של השודדי ים והסיפורים המוכרים שעליהם גדלנו... זו דרך אחת... אבל סו"ס להיות שודד זה גם מסוכן... כי סוף גנב לתליה וגם לא נעים... סו"ס אנחנו אנשים מתורבתים... ולחיות שודד זה להיות בן אדם עם "דם על הידיים..." **אז כאן יש דרך אחרת שהיא הרבה יותר מתוחכמת וידידותית ומומלצת...** לדרך הזו קוראים כישוף... בכישוף אני לא לובש בגדים של שודד ים... אני לא איש רע... ממש לא!! אדרבה... אני איש הכי טוב והכי רחום... רק מה?? יש לי את הכשרון איך להתעלל בך ולעשוק אותך... ואתה עוד תגיד לי תודה רבה!! אני אמרר לך את החיים ואתה תהיה בטוח שאני מטייבך וכולך תהיה מלא רגשות הכרת הטוב כלפי... **זו ההגדרה הפנימית של כישוף!!!** וזה היה הגאונות של מצרים... מצרים היו מומחים בכישוף... **פה רך-- שהוא פרך!!!**

שים לב: עם ישראל עברו שתי גלויות מרות... גלות מצרים וגלות בבל- נבוכדנצר... **מה ההבדל בין שתי הגלויות האלו???** נבוכדנצר היה אכזרי מאין כמותו!! אבל הוא היה כנה... כולם ידעו שהוא רשע ואכזרי... כולם סבלו ממנו... כולם חיכו בכיליון עיניים שהוא ימות... וכשהוא מת כולם שמחו... ישעיה מתאר את השמחה והגיל שיהיה בעולם כשתתבטל גלות בבל... "והיה ביום הניח ה' לך מעצבך ומרגזך ומן העבודה הקשה אשר עובד בך ונשאת המשל הזה על מלך בבל, מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה... נחה שקטה כל הארץ פצחו רינה..." בקיצור: כמה שנבוכדנצר היה רשע ואכזרי... דבר אחד טוב היה לו: **הוא לא היה רמאי!!!** כולם ידעו שזו הסחורה... כולם חיכו לסיים איתו... וכשהוא מת כולם שמחו ואמרו ברוך שפטרנו... **אבל מצרים???** מצרים היו לא רק רשעים ואכזריים... הם גם היו **מכשפים!!!** ואיפה זה מגיע לידי ביטוי? שעם ישראל סובלים ומועונים במצרים במשך שמונים שנה... זורקים להם את הילדים ליאור... עושקים אותם וחומסים אותם ו... **והם לא רוצים לצאת ממצרים!!!** טוב להם בסבל הזה... לעם ישראל היה מאוד קשה לצאת ממצרים... גם אותם עשרים אחוז שכן יצאו ממצרים הם לא הפסיקו לחשוב על אפשרות לחזור שוב למצרים... הם כל הזמן התרפקו על ה"חיים המאושרים" שהיה להם במצרים... זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנים... אה... איזה אושר היה לנו שם... מה זה האושר המופלג שהיה להם שם?? על מה אתם מדברים?? **זה כבר כישוף!!!** זו היתה החכמה של מצרים... אני אמרר לך את החיים... אני אשלוט עליך בעריצות ובאכזריות ואתה עוד תהיה בטוח שאני האיש הכי טוב והכי רחום שהכי חושב עליך ודואג לך...

ההמשך בעמוד 3-4 בגיליון זה...

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15,

חיפה

תודה מראש!!!

אם אבא שבשמים אמר שהוא יבא אז הוא בא יבא...

שבועיים לפני בין הזמנים התקשרתי לרב חשוב... תלמיד חכם גדול... שריד לדור דעה... ובקשתי ממנו שיבא לדבר בישיבת בין הזמנים... הוא הסכים... קבענו יום... קבענו שעה... עבר יום... יומיים... שבוע... שבוע וחצי... עברו שבועיים!!!! שבועיים תמימים... והנה הגיע היום!!!! היום שעליו דברנו... היום שהרב אמור להגיע ולדבר... באופן טבעי התקשרתי לרב... שלום הרב... רצייתי לברר... יותר נכון לוודא שהרב באמת מגיע אלינו היום...?? **אל תשאל איזה טעות עשיתי!!!** הרב פשוט לא הבין את השאלה שלי... הוא שאל אותי: מה יש?? מה התקשרת?? לא- התנצלות... אני רק שואל האם הרב באמת מגיע או לא... הרב המשיך לא להבין... מה השאלה... אנחנו הרי דיברנו עברית לפני שבועים... סיכמנו שבעוד שבועיים אני מגיע... אז למה אתה מתקשר... מה... יש עדכונים חדשים?? לא לא... כבוד הרב... הכל טוב... רק רצייתי להיות בטוח לגמרי שהרב מגיע... שהרב יבין... אני פשוט דיברתי עם הרב **לפני שבועיים**... ושבועיים זה הרבה זמן... אז רצייתי בסך הכל להתקשר שוב לוודא שהסיכום עדכני... **יש לציין: שהרב לא!!! לא הצליח להבין אותי!!!** כמה שניסיתי להסביר לו... הוא עדיין "לא הצליח" להבין מה פשרו של הטלפון הזה... מה רצית לשאול... הרי דיברנו... סיכמנו... סיכמנו יום... סיכמנו שעה... אז מה צריך להתקשר שוב פעם... השיחה הסתיימה ואני משכתי בכתפי... מה הרב רצה ממני... מה כבר אמרתי... בסה"כ התקשרתי כמו כל מרפאת שיניים שמזכירים לך שיש לך מחר טיפול... סו"ס דיברנו לפני די הרבה זמן... לפני שבועיים... ואולי מאז הרב התחרט ויש לו תכניות אחרות והחליט שהוא לא מגיע... לכן אני מתקשר לוודא שהוא "באמת רציני..."

ארך לי זמן להבין איפה פה "הטלפון שבור" ביני לבין הרב... **עד שנפל לי האסימון!!!** היום, בעידן הפלאפון... מרוב שאנחנו כל הזמן בתקשורת און ליינ... אז אף פעם אנחנו לא באמת **סוגרים עניינים!!!** כשאני יוצא מהבית ואני אומר לאשתי: עוד שעתיים אני חוזר... אף אחד לא חושב לרגע שאני מתכוין ברצינות... אתה יודע למה?? כי שנינו יודעים שבמשך השעתיים האלו הרי אני אתקשר אליה עוד שלוש פעמים... ממילא הדברים לא באמת מסוכמים... כי במשך השעתיים האלו יתפתחו כל מיני דברים... אני פתאום אתקשר מהמכולת ואגיד שלא מצאתי את הריצ' הפרווה... רק את החלבי... אז היא תגיד לי ללכת לחנות השניה ואז אוטומטית השעה תתעדכן לפי ההתפתחויות... ואז אני פתאום אתקשר ואגיד שאני נכנס למעריב... ואז שוב השעה תדחה או לחילופין תוקדם... ובקיצור: אני לא צריך להגיד לך איך זה נראה... תכל'ס: אתה יודע מתי אני באמת אהיה רציני?? כשאני אתקשר לאשתי חמשה בניינים לפני הבנין שלנו ואני אגיד לה: טוב... אני מגיע תוך חמש דקות... פה יש סיכוי שאנחנו כבר באמת רציני!!! כן... כעת כנראה שזה תאריך סופי... אני כנראה באמת מגיע תוך חמש דקות... ואז... אם אני פתאום אמצא איזה חבר ואתחיל לפטפט איתו מתחת הבנין... זה כבר לא יפה מצידך... כי... כי אמרתי שתוך חמש דקות אני מגיע... וחמש דקות זה חמש דקות!!!! כן... בעידן הפלאפון והתקשורת האון ליינ... אני יכול לסכם עניינים **רק לטווח של חמש דקות!!!** ולמה?? כי בתוך החמש דקות האלו אני כנראה לא אתקשר עוד פעם אז אם אמרתי שאני מגיע אז כנראה שאני מתכוין ברצינות... אבל אם אני אומר שאני מגיע תוך שעה... אין שום סיבה בעולם שאני לא אתקשר עוד פעם בתוך החצי שעה הזו... ואז השעה תתעדכן... הבנת...?? זה נשמע קצת... קצת... קצת חולני... אבל זה מה שיש... זה הדור שלנו... זה אנחנו...

והנה לעומת זאת: ראיתי פעם מברק ששלחה איזה סבתא רבא שלי לבן שלה... היא כותבת לו ככה: בעוד שלושה חודשים!!!! ביום פלוני בצהרים... אני בעזה"ש מגיעה עם אניה שהפליגה מצרפת... תחכה לי בעוגן... כל טוב נתראה בתאריך הנ"ל... ומה אתה חושב?? היא כתבה שם בדיוק מה היא הולכת לעשות בעוד שלושה חודשים... וכך הווה!!! הבן אדם התייצב כמו שעון ביום פלוני ובשעה פלונית... ולא תאמין... היא באמת הגיעה... **ואתה יודע למה היא הגיעה??** כי לפני שלושה חודשים היא אמרה שהיא תגיעה... אז היא הגיעה!!! מה לא מובן... בינינו... אני?? ? אם אני הייתי הבן שלה... בכלל לא הייתי מגיע לקבל את פניה... כי אז מה... אז היא אמרה משהו לפני שלושה חודשים... אבל מאז עברו הרבה מים בירדן... ובטח התכנית השתנתה עוד עשר פעמים... **ואני צודק!!!** אם זה היה היום... התכנית הייתה באמת משתנה עוד עשר פעמים... **כי שוה:** היום שיש תקשורת און ליינ וממילא כל הזמן התאריכים משתנים לפי אלף ואחד התפתחויות שמתרחשות מרגע לרגע... אבל פעם שלא היה תקשורת... והמברק האחרון שיכל להגיע היה מעודכן ללפני שלושה חודשים ואמא אמרה שהיא מגיעה... **אז היא מגיעה!!!** תחכה ותראה...

לאן אני חותר??? הנבואה האחרונה של הנביא האחרון...

מה כתוב שם?? מה כתוב בפסוק **האחרון** במלאכי?? בהפטרה של שבת הגדול אנחנו קוראים: **הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא לפני בא יום ה' הגדול והנורא... זה היה המברק האחרון אחרון חביב!!!** זהו!!! זה היה הנבואה האחרונה... זהו... מכאן ואילך אי אפשר יותר לשלוח מברקים... הדואר מהסוג של נבואה נחסם... נתבטלה הנבואה... אין עוד שליחויות כאלו ישירות משמים... אז הנה!!! הקב"ה כעת שולח מברק נבואי אחרון והוא מודיע לנו: בני היקרים אני מגיע!!! תחכו לי ברציף... אני מגיע... אה... אבל מאז שהקב"ה אמר את זה עברו המון המון שנים...?? נכון... אבל אז מה... היות וזה המברק האחרון שהיה יכול להישלח אלינו... והיות ואבא שבשמים שלח במברק הזה ואמר דברים מפורשים שהוא הולך להגיע... **אז הוא יגיע!!! מילה זה מילה!!!** הוא אמר שאוטוטו הוא מגיע... וא"כ לא נותר לנו אלא **פשוט לחכות!!!** לחכות לאליהו הנביא שיארגן אותנו לקבלת פני ה'... כי בא יבא לא יאחר... אבא שבשמים: אנחנו עומדים ומחכים... אנחנו מאמינים באמונה שלימה שאם אמרת שתבא אז אתה תבא... ואתה תבא עם חיובך גדול ותסביר לנו הכל... בפעם האחרונה ששלחת לנו מברק הודעת לנו שאתה שולח לנו אוטוטו את אליהו הנביא... שיבשר לנו בשורות טובות... אז אנחנו מחכים... עומדים ברציף ומחכים... אוי כמה משפחות מחכות לך אליהו הנביא... להשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם... אנא אבא שבשמים... הרבה הרבה יהודים עומדים כבר בשפת הרציף ומחכים לצפירת הרכבת... מחכים לתקע בשופר גדול להרותנו... אני מאמין בביאת המשיח ואצי"פ שיתממה עם כל זה אחכה לו בכל יום!! בכל יום!! שיבא!

כן... זה קורה ממש ביום הבחירות!!! מתחילים מסכת שקלים... כן... עם ישראל ניצלו מעשרת אלפים כיכר כסף של המן בזכות השקלים... הם הקדימו את השקלים שלהם לשקלים של המן!!! אז הנה... בלילה שלפני הבחירות מתחילים מסכת שקלים... והמסכת שקלים הזו תפיר את עצתם ותקלקל את מחשבתם ותשיב להם גמולם בראשם... של מי?? לא יודע של מי... הפעם אני ב"ה לא מעודכן... מה שבטוח... יש מי שמסית נגדנו... ויש חששות... יש מי שרוצה לקחת את כל ה"שקלים" של המדינה לעצמו ולא להשאיר לנו שקל... נכון? וזה מטריד אותנו... נכון? אז הנה!!! הקדימו שקלי לשקליהם... בלילה הבחירות!!! אתה מתחיל ללמוד מסכת שקלים... מדובר במסכת קצרה מאוד ומאתגרת!!! בסה"כ עשרים ואחד דפים... הסיום הוא בל בניסן...

אז לצורך העניין... היות ואנחנו טיפה מוטרדים מהבחירות... אז הנה... יש לך עשרים ואחד דפים כנגד עשרים ואחד מנדטים לחרדים!!! טוב?? שיהיה כן... תחליט שזה מה שאתה עושה להצלחת המערכה... אתה מקדיש לכל מנדט חרדי דף גמ... בינינו... אם יהיה כשולן חרוץ והחרדים יהיו על התחנות... הרי זה יטריד את מנוחתך בשבועות הקרובים... אז יופי!!! תחליט שאתה ממיר את זה בדפי גמ... עשרים ואחד דפים לעשרים ואחד יום הבאים... דף למנדט...

עשינו עסק?? כן... כל קול קובע... כל דף גמ בודאי קובע... כבר הוזכר כאן בגיליון זה שאת התאריך כ"ט בשבט תשמ"ד אף אחד לא זוכר... את אף אחד לא מעניין שהיה אז עוד איזה בחירות... (אגב: זה תאריך בזוי ששלפתי אותו הרגע...) את אף אחד לא מעניין האם רבין ניצח או שמיר... שניהם כבר לא רלוונטים... וזה מעניין הרבה פחות מהטלג שלא ירד אשתקד... אז זהו!!! שבאותו יום כ"ט בשבט... באותו יום למדו בדף היומי איזה דף... מכות דף י"ג לצורך העניין (גם בדוי...)

והמכות דף י"ג זה כן מעניין!!! זה כן רלוונטי גם היום! מי שבאותו יום ישב ועסק בתורה ולמד את מסכת מכות דף י"ג... אז כל קול כזה קובע... כל קול תורה כזה עלה לשמים ולא נדם!! הבחירות נדמו... הפוליטיקאים התחלפו מאה פעמים... ואילו הדף י"ג במכות נשאר באותו מקום ומי שלמד באותו יום את הדף הזה זה הדבר היחיד שנשאר לו מהיום הזה!!!

הנתון הזה הוא רלוונטי גם ליום הבחירות!!! האם תהיה הצלחה או כשולן? לא יודע... דבר אחד אני יודע שבין הצלחה ובין כשולן... הם בודאי לא רלוונטים לעוד כך וכך זמן (עדיף לא להגיד כמה...) ואילו מי שיתחיל ביום הזה ללמוד מסכת שקלים... זה בודאי ישר לו בידיים!!! מי שהמתח של הבחירות יגרום לו להתחזק בלימוד התורה ולהתחיל מסכת שקלים... זה נצחון הבחירות לכל הדעות!!! זה הנצחון הגורף ביותר והסופי ביותר שאף מפלגה בעולם לא תוכל לעשות גוש חוסם לכה נצחון... אז עזוב... במקום לקחת את הבחירות ללב... בא תקח לעצמך איזה חיוב טוב שתוכל לסמן וי שלכה"פ התאריך של הבחירות האלו צרובות לי בטעם טוב... כי את מסכת שקלים זכיתי להתחיל ביום זה!!! הקדימו שקלי לשקליהם...

כל מילה תורה תשקט את שונאי התורה ותכופף אותם תחת השולחני הזה שעומד בבית המדרש ועוסק בתורה בעמל ויגיעה... למחרת הבחירות אל תשכח לשלוח איזה מישהו שיעדכן אותך בתוצאות... אבל רק אחרי שלמדת את דף ג'

קורס לענייני כישוף...

המשך: וכאן חשוב להדגיש: אנחנו לא מחונכים להסתכל ככה!!!

כי כשאנחנו מספרים סיפור יציאת מצרים אנחנו כן מתארים את המצרים כרשעים... אנחנו מתארים את עם ישראל כסובלים ומחכים לשניה שנצא ממצרים... **זה נכון ו... לא נכון!** כי אליבא דאמת... באמת סבלנו במצרים ומאוד מאוד סבלנו שם... המצריים היו אכזריים אוהו אכזריים... **אבל מידע אחד מאוד חשוב אנחנו מפסידים:** כן... סבלנו מהמצריים... המצריים עינו אותנו... **אבל אנחנו???** אנחנו רצינו להישאר שם... אנחנו לא רצינו לצאת משם... היה לנו קשה מאוד להתנתק ממצרים... למה?? אם אתה כ"כ סובל במצרים אז למה אתה לא שמח לצאת???

אז הנה!!! **לזה קוראים כישוף!!! זה כישוף!!!** כישוף פירושו שאני אחוג על נשמתך... אתעלל בך... אעשוק אותך... אשחט את הילדים שלך... ואתה עוד תשתחוה לי בהערצה ותראה בי כמטיבך הגדול...

עכשיו: אתה יודע מה הדבר הכי נוראי בכישוף??? "שאלו לא הוציא אותנו הקב"ה ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה למצרים..."

שים לב: אנחנו לא אומרים את זה על נבוכדנאצר ועל שאר המלכויות... למה?? מה יש דווקא בגלות מצרים שאם הקב"ה לא היה מוציא אותנו היינו נתקעים שם עד עצם היום הזה?? **כי שוב אותה נקודה:** נבוכדנאצר היה אכזרי ורשע... כולנו סבלנו ממנו... ברגע שרק יכולנו להתפטר ממנו היינו בורחים כל עוד נשמתנו... לכן זה לא יכול להחזיק מעמד יותר מידי הרבה זמן... יום אחד היתה הפיכה והיו מצליחים להתפטר ממנו... **אבל במצרים???** מה רע?? הכל טוב... המצריים כ"כ הצליחו לשכנע אותנו שטוב לנו שם... ש... שאני לא רוצה לצאת משם... טוב לי לבוסס בבוב... טוב לי לסבול במצרים... לא רוצה אחרת!!! **זה האסון הגדול של כישוף... ולכן זה נקרא כישוף!!!** לכן כישוף זה דבר כ"כ מפחיד... אתה רוצה לעשות משהו רע?? תבא כמו שודד ים... שנדע מי אתה... אבל ברגע שאתה מגיע כמו האיש הכי טוב ומצליח לשכנע אותי שהאכזריות שלך כל כולה רחמים... זה כח שיכול להכניס בן אדם לבית סוהר שלעולם ועד הוא לא יצא ממנו...

זה בדיוק הפשט במה שמובא בחז"ל שאחד הכישופים של מצרים היה שאף עבד לא יצא משם... אין!!! עבד שנכנס למצרים מעולם לא יצא מגבולות מצרים... **אין אתה מסביר את זה??** אז בשלמא בסין אני מבין... בסין היה חומה!!! ברגע שיש חומה שמקיפה את כל סין אז אי אפשר לברוח... אבל בינינו... מה אתה חושב... שלא היו עבדים שהבריחו את הגבול של סין... ברור שהיה... כי נכון שיש חומה... אז נכון שהיא חומה גבוהה... אז נכון שיש חיילים ששומרים על החומה... אבל תסמוך עלי... אני שוקד כבר כמה חודשים על תכנית הבריחה... הצלחתי לשחד את אחד החיילים... הצלחתי למצא את הפירצה וברחתי... תסמוך על שבוי שסובל ומדוכא וחושב רק על דבר

המזויע הזה???

זה תיאור של שודדת אמיתית על כל השמונה בגדים של שודד...

דא עקא שרק שלמה המלך בחכמתו מזהה שיש פה שודדת!!! הנוער המתמודד שלנו בטוח שכל האושר שלו מגיע משם... מהרשת המקוונת... יש הרבה אנשים שרואים בזה את מילוי הסיפוקים והיצרים שלהם... ואני שואל אותך: האם יש מישהו בעולם שחושב שאינטרנט זה שודד ים?? **ממש לא!!!** יש מישהו שמעלה על דעתו שגירוי יצרים זה מעשה שודד?? יש מישהו שהצליח לשים את האצבע על פיתויים שפלים שקיימים בדורנו ולזהות שיש פה פשעי אנושות לאור השמש?? מה פתאום!!! במקרה הטוב יש כמה צול"ם שהם שומרים על העיניים כי הם אנשי דת וה' לא מרשה להם... ההתרשמות הכללית היא שהם מקריבים למען הבורא יתברך...

אז זהו!!! שמילוי סיפוקים בצורה לא מבוקרת... **הנה לך כישוף!!!** זו דוגמא קלאסית לכישוף... לא לחינם חז"ל אומרים: אחורי ארי ולא אחורי אשה... אתה יודע למה?? כי כשאתה הולך אחורי ארי... אתה יודע שיש מולך חיית טרף... שיש לה שיניים אמתניות... ואתה יודע לשמור מרחק... אתה יודע שהאריה הזה עלול לטרוף אותך ולאכול אותך ולא להשאיר ממך עצם... אם ככה... אתה יכול ללכת מאחוריו... אתה תדע לשמור מרחק... **אבל אחורי אשה???** מישהו קולט ש"אחריה מרה כלענה ורגליה יורדות מוות שאול צעדיה יתמוכו??" מישהו מרגיש ככה... לא!!! אם לא... אז הנה לך כישוף... זה הכישוף במיטבו!!! ומכישוף צריך לברוח כנשך נחש

יש לך פה שוד אמיתי... יש לך פה מישהו שיכול להרוס לך את כל החיים ולא להשאיר ממך זכר... ואתה עוד נמשך אחריו ובטוח ששם תמלא את סיפוקך... הנה לך כישוף!!! זו הסיבה שכישוף זה תחום שמצוי יותר אצל נשים... האיש פחות יודע לכשף... האיש יודע להיות אכזרי והוא עושה את זה בכנות... כולם יודעים לברוח מעקיצות... כולם יודעים שיש אנשים רעים... אבל האם אתה מעלה על דעתך שהרוע הגדול בעולם מסתובב לך בין הרגלים... ונותן תחושה כללית שהוא הדבר הכי טוב והכי ערב???

עד היום אני לא סולח למי שהראה לי את הסיפור האכזרי של עמי ותמי... שלא תדע... מדובר בסיפורי ילדים מחרידים (שמיוחס לנאצי אחד שחיבר אותם) הסיפור שם מספר על עמי ותמי שמכשפה אחת תפסה אותם ורצתה לאכול אותם אז היא האביסה אותם ונתנה להם לאכול הרבה בשביל שיהיה לה מה לאכול... הסיפור המחריד הזה השאיר אותי עם סיוטים יחד עם הרבה הרבה ילדים אחרים שקראו את הסיפור הזה... **שם קבלתי לראשונה את הפחד מהמכשפה!!!**

אבל זה לא נכון... שמוליק הקטן... תרגע... המכשפה שהתורה מדברת עליה זה בכלל לא המכשפה של עמי ותמי... זה לא מכשפה!!! זה אולי שודד רשע שמסתובב ביערות עם הגרזן... אבל מכשפה?? מה

אחד: איך אני בורח מפה... תסמוך עליו שהוא ימצא את הדרך איך לברוח גם אם זה יהיה כרוך בסיכונים מאוד גדולים... **אבל!!!** כשיש לך עסק עם שבוי ועבד נרצע שהצלחנו לשכנע אותו שזה המקום הכי טוב בשבילו... כאן אתה יכול להיות רגוע שהוא אף פעם לא יברח... אתה קולט?? יש שני סוגים של חומות איך אתה שומר על השבויים שלא יברחו... או שאתה עושה חומה מאוד מאוד גבוהה ואימתנית... וכולי האי ואולי... בטוח שעוד יצליחו לברוח גם ממנה... או שאתה פשוט עושה עבודה פסיכולוגית של כישוף ואתה מצליח לשכנע את העבד עמוק מבפנים שהוא הכי מאושר בעולם... ואז אתה לא צריך לבנות שום חומה... החומה נמצאת אצלו עמוק בלב... זו הסיבה שאף עבד לא יצא ממצרים!!! בטח שלא... איך אפשר לצאת ממצרים... הרי אני כ"כ "נהנה" שם... אני לא מעיז להפסיד את ה"זכיה" הגדולה להמשיך לסבול שם... זה כח של כישוף!!!

אז כמובן: כאן חשוב להדגיש: ברור שהכישוף המקורי נעשה בדרכים יותר מופשטות... של שימוש בכוחות עליונים... שהרמח"ל כבר מבאר קצת מה זה... ועם המושגים האלו באמת אין לנו השגה וזה לא קיים בדורנו או שכן... אבל הרעיון הפנימי איך הכישוף עובד זה בהחלט יש ומוכר בדורנו... (לא לחינם המושג "ויגזול את החנית מיד המצרי..." נאמר דווקא בייחס למצרים... כי זה גופא כל הנקודה בגלות מצרים... שהם ידעו לקחת את החנית ממך... לתפוס את החולשה שלך ולהשתמש בה לרצונם ואכמ"ל.)

וכעת אני אגלה לך סוד... אתה יודע מי הסמל והדוגמא לכישוף בדורנו???

מכשפה לא תחיה!!! שים לב: יש קשר מסוים בין כישוף לנשים... כישוף זה תחום ששייך בעיקר לנשים... רוב המעשים בחז"ל על כישוף מיוחס לנשים... שמעון בן שטח הרג שמונים מכשפות... **אתה יודע למה?? מסיבה פשוטה מאוד:** גבר מושחת שרוצה לגנוב ולרצוח ולשדוד... הוא לא מסתבך יותר מידי... הוא פשוט הולך ליער ופותח כנופיית שודדים... הם הולכים עם דגל של גולגולת... ותופסים אנשים חפים מפשע ולוקחים להם את כל הכסף... חבל להסתבך... **אבל אישה???** לאישה יש תכונות אחרות... היא לא טובה בלהיות שודדת... היא לא יודעת לעמוד עם גרון ולשדוד אנשים... ולכן!!! כשאתה הולך ביער אין לך מה לפחד משודדת... הנקבה לא יכולה לעשות רע בכח הזרוע... האחרון שאתה צריך לפחד ממנו בכח הזרוע זה אשה... היא תמיד יותר חלשה ממך...

אז זהו!!! שהשודדת הגדולה... היא דווקא לא מתחבאת ביער... היא לא מסתתרת אי שם... יש לה דרכים הרבה הרבה יותר מתוחכמות מהשודד הגבר... היא כ"כ מתוחכמת... עד כדי כך שרק שלמה המלך יודע להצביע עליה ולזהות אותה... רוצה לשמוע כמה פסוקים בתחילת משלי??

"כי שחה אל מוות ביתה ואל רפאים מעגלותיה, כל באיה לא ישובו... אחריה מרה כלענה חדה כחרב פיות... רגליה יורדות מוות שאול צעדיה יתמוכו, כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה, דרכי שאול ביתה יורדות אל חדרי בטן..." **אה... מה זה התיאור**

ובחנים... חנים חנים אין כסף... ואתה לא צריך להתאמץ בשביל זה... אתה לא צריך לחשוב פעמיים האם שווה לך לשלם מחיר שכזה... האם זה שווה את המאמץ או לא... הכל בחינם... הכל בלחיצת כפתור... ויש לך הכל הכל זה ממכר ויש לזה את כל הסיבות שבעולם למכר!!!

בטח... המושג חנים זה הדבר הכי ממכר בעולם!!! למה להיות שנוור זה משהו ממכר?? כי אתה מרויח כסף בחינם... ברגע שזה בחינם אז יש בזה ריגוש אינסופי... זה לא מתחם בגבולות של יכולת... וזה בדיוק ההתמכרות של הרשת כיום... יש לי הכל בלי הגבלה... אין מה שיעצור אותי... אין מה שיגביל אותי... אני לא צריך להתאמץ... וזה גלות מצרים העדכנית של דורנו!!! בן אדם מסוגל לזרוק את הילדים שלו ביאור... מסוגל להשאיר את המצפון שלו ואת הזמן היקר שלו מאחוריו... ומתמכר למצרים בחזרה... זו הקללה האחרונה שכתובה בפרשת כי תבא: והשיבך ה' מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסיף עוד לראותה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה..." כתוב כאן שהקללה האחרונה תהיה התמכרות... ולא יפיה?? למצרים!!!

זאת אומרת: התמכרות זו עבדות נוסח מצרים!!! ובה אנחנו מומחים היום... התמכרות זה כישוף... יש פה בן אדם שסובל... יש פה בן אדם שגוזלים את חייו... את זמנו... גוזלים ממנו את משפחתו... ועוד טוב לו עם זה... הוא עומד מאחורי זה... הוא לא יושב כמו אסיר ומחכה לצאת מבית הכלא אלא הוא מרגיש שיש לו אפשרויות והוא מרחם על הפרמטיבים האלו... העשרים אחוז חרדים האלו שאין להם את זה ויוצאים ממצרים... מהכישוף הזה אנחנו צריכים לצאת!!!

דא עקא: שאנחנו צריכים לצאת לבד!!! כשהיינו במצרים ה' הוציא אותנו משם... אבל מכאן ואילך ה' כבר לא מוציא מיזמתו ממצרים... אתה צריך לצאת לבד!!! בכל דור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים!!! אדם צריך שהוא בעצמו יצא ממצרים... קדימה לעבודה... לצאת מהכישוף... להסתכל למילוי הסיפוקים שלנו בתוך העיניים ולזהות שזה רע לי... זה לא משרת אותי אלא מצר את דרכי...

וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות אמן.

לא היה לנו כזו גלות באלפיים שנים האחרונות... עם ישראל לדורותיו סבל מכל מיני עריצים שדיכאו אותו וציערו אותו... אבל היום?? אף אחד לא מהלך עליך אימים... טוב לך... יש לך הכל... אז מה בכל זאת יש?? יש גלות של כישוף!!! יש גלות של הנהנתנות ופיתויים שמכניסים אותנו לצורת חיים ש... ש... שטוב לנו עבוד את מצרים... לא רוצים לצאת משם... דא עקא שבצירים של הילדים רואים תמונות זוועה של מצרים שמרביצים ליהודים מכות רצח ומצטייר לנו שזה גלות מצרים וזה לא נכון... התמונות האלו הם נכונות לתקופה מאוד קצרה... השלב הזה שפרעה אמר תכבד העבודה על האנשים ולא ישעו בדברי שקר ואז היה הסלמה... והנה עבדך מוכים וכו'... אבל גלות מצרים האמיתית זה לא זה... זה לא המגלבים והמכות... זה צורת חיים מרה של אדם שהוא עבד בשיטה!!! עבד בעומק הפנימיות שלו... אדם שמכור למצריות... אדם שמכור לאורח חיים מופקר ובשביל זה הוא מוכן לחיות חיי עבדות בשביל לספק לעצמו את החיים האלו... וזה מאוד עדכני בדורנו!!! וחבל!!! חבל להשאיר את ה"פתיח בגנות" של פסח במכות ומגלבים שמזכירים לנו מחוזות של אושוויץ... לא!!! גלות מצרים לא היתה אושוויץ! תוציא מהראש!!! סבתא שלי היתה מוחה בתוקף: מאושוויץ רצינו לצאת... ואילו ממצרים לא!!! לא רצינו לצאת... הטעות של סבתא שלי היתה שבעקבות זה היא טענה שכנראה במצרים היה פחות רע מאשר באושוויץ... והההרואה שלא רצינו לצאת... אז זהו שלא!!!

אדרבה...

אם יש משהו בעולם יותר גרוע מאושוויץ... זה שתאר לעצמך שהגרמני היה מצליח גם לשכנע את היהודי שאושוויץ זה המקום הכי טוב בשבילו... תאר לעצמך שהייתה נגמרת השואה וכל היהודים היו נשארים באושוויץ מרצונם... זה הדבר היחיד שיכול להיות נורא מאושוויץ... וזה בדיוק היה האסון של מצרים שאילו לא הוציא אותנו... הרי אנו ובנינו משועבדים היינו... יש לנו הרבה הרבה מה לקחת מגלות מצרים לדור הנהנתן שלנו!!! גם הדור שלנו מוכן לעבוד בפרך ולהוציא את הנשמה בשביל מזבח הנהנתנות... הדור שלנו מוכן למכור את כל חייו ואת חיק משפחתו בשביל שתתן לי את המרחב החופשי והמופקר שאני אוכל לעשות מה שאני רוצה... ובשביל זה יש לנו ליל הסדר לא רק בשביל לשמוח על גאולתנו... אלא גם להבין שזה לא פשוט להיגאל מתפיסה שכזו!!! צריך שה' יושיט לנו יד ויוציא אותנו מהכישוף הזה...

אנחנו אומרים כבר אלפי שנה והיא שעמדה לאבותנו שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו והקב"ה מצילנו מידם!!! צריך לדעת שהיום העומדים עלינו לכלותנו זה לא איראן שרוצה לזרוק טיל גרעיני על ישראל... זה לא חמאס שרוצה לחטוף חיילים... זה גם לא השמאלנים שרוצים לקחת לנו תקציבים ולסגור את הישיבות... יכול להיות שגם הם רוצים לעמוד עלינו לכלותנו... אבל הם בטלים בשישים... קים ליה בדרבה מיניה... אנחנו עסוקים בפניות קודמות!! אנחנו עסוקים באויבים הרבה יותר משמעותיים שמסתובבים לנו בין הרגלים... והפעם זה מתוך תוכנו... עמוק מבפנים... זה הכישוף של יצר הנהנתנות ומילוי הסיפוקים שמוכר לנו סחורה של מקסימום הנאה ומינימום מאמץ... שאת זה יש לנו היום בשפע...

הקשר... המכשפה הזו מסתובבת ברשת... ואתה, בחור יקר בגיל העשרה... בטוח ששם תמצא את האושר הגדול... ואם קנית מכשיר ויש לך אפשרות לגלוש אתה באמת חושב שאתה מאושר... ואתה לא חוזר בך... אתה באמת רואה איך היא מאביסה אותך ונותנת לך לאכול ואתה נהנה מהחיים... והנה!!! זו המכשפה של עמי ותמי... אוי אוי... כמה עמי ותמי יש היום... כמה צערים וצעירות שהמכשפה הזו רוצה לאכול אותם... היא מאביסה אותם בשביל שיהיה לה מה לאכול... והיא אוכלת אותם... דא עקא: שהם בכלל לא עצובים... הם נמצאים בתוך הרשת שהיא בנתה להם והם בטוחים שהם נמצאים במקום הכי טוב... לא עמי ותמי! אל תכנסו לסיטום... המכשפה הזו היא מאוד נחמדה... רק מה??? עוד כמה שנים... כשתתבגר ותתחיל להבין עניין... ואז תראה את הדברים בצורה קצת יותר בוגרת... אז אתה תתחיל להבין על איזה מכשפה דיבר שלמה המלך... "פן תתן לאחרים הודין ושונותיך לאכזרי, פן ישבעו זרים כוחך ועצביך בבית נכרי, ונהמת באחריתך!!! בכלות בשרך ושארך, ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ ליבי... בקיצור: זה כישוף!!! היצר של מילוי הסיפוקים בדורנו הוא הדוגמא הכי מוחשית לכישוף...

מדובר ביצר אכזרי... יצר שרק עושק לך את כל החיים... ומי שהולך אחרי זה מרגיש שהכי טוב לו... הוא ממלא את סיפוקו... זה במי שכבר נופל בזה... אבל לא רק הוא... גם מי שלא נופל בזה... גם העובד ה' שמצליח לשמוע בקול שלמה המלך ושומר על עצמו ולא נופל בזה... שומר על העיניים... שומר על הבית... לא גולש באתרים בעייתיים... גם הוא- גם אנחנו באיזשהו מקום אנחנו בטוחים שאנחנו אנשי דת שעושים טובה לרבש"ע ושומרים על עצמנו... (וטוב שכן... אבא שבשמים לא מתנגד שיעניק לא יקפוץ לכביש בגלל כיבוד אב... שיהיה כך... העיקר שלא יקפוץ לכביש...) מתי נבין שאם שלמה המלך מתבטא כאלו ביטויים והוא מקדיש את תחילת ספר משלי לביטויים כאלו מחרידים של עמי ותמי על הפיתוי הכי מושך בדורנו... אז שלמה המלך לא מדבר סתם... והוא רוצה שאנחנו נבין שאם יש משהו יותר גרוע משודד ים זה כישוף!!! אם יש גלות יותר גרועה מנבוכנצר שהיה רשע ואכזרי מאין כמותו... הרי הגלות היותר קשה היתה גלות מצרים ששטופים בזימה ואנחנו לא רצינו לצאת משם... וגם כשיצאנו משם רצינו לחזור לשם כדי... כדי להתיר להם את העריות... אז שוב!!! כמובן שהכישוף בכללותו הוא לא רק העניין הזה... אבל כיום אנו פוגשים את הכישוף מול המחשב המכשף... אנו פוגשים את זה מול הכישוף של הרשת

אני מתנצל בפני קוראי גיליון אז נדברו שאני יותר מידי הרבה מטרטר עם המהלך הזה... כל פעם שאני מדבר על גלות מצרים אני עסוק בנקודה הזו... אני עסוק בלהוכיח שעם ישראל "נהנו" במצרים ולא רצו לצאת משם... ואני חושב שהמהלך הזה הוא קריטי!!! זה עקרוני!!! זה סופר עקרוני!!! אתה יודע למה??? כי בדור שלנו אנחנו נמצאים בדיוק באותו מקום!! אנחנו נמצאים בגלות מתוקה שאנחנו לא רוצים לצאת ממנה...

תקציר פרק "אלו דברים..." הפרק היחודי והיעודי לערב פסח התשפ"א...

השנה בחג הפסח החבורה שלנו עלתה לכותרות... כל ירושלים דיברה עלינו... נהפכנו לשיחת היום בבית המדרש לאורך כל חול המועד... לא! אל תקנא בנו... זה לא כבוד גדול... אם זה לא היה אני היה אסור להגיד שמות כי זה היה לשון הרע... אבל זה היה אני... קוראים לי שלוימי... והשנה כידוע ערב פסח חל בשבת... והיה איזה אי הבנה... לא נכנס לכל הפרטים... השנה היו דיבורים במשפחה המורחבת שאולי השנה כבר ישחטו שלושה כבשים לקרבן פסח... אחרי שלפני חמש שנים המשפחה התרחבה והוחלט שחייבים לפצל את המשפחה לשני פסחים... (כי אין מספיק בשר בקרבן פסח אחד) הרי בחמש שנים האחרונות שוב התרחבה המשפחה בלע"ר בקצב מהיר מאוד... בבת אחת נוספו סריה של יותר משלושים נכדים ונינים שעד כה לא יכלו לאכול כזית צלי כדי אכילת פרס ופתאום כן... תוסיף לזה עוד יותר מעשר שמחות שהיו בשנים האחרונות שזה אומר עוד חתנים וכלות הילדים שלהם... בקיצור: השנה כבר דיברו על פיצול נוסף... דיברו ודיברו ועד הרגע האחרון לא סגרו עניינים... (ס"ו זה תלוי בכל מיני נתונים של טהרה שברגע האחרון עלולים להשתנות...) ותכל"ס... הגיע שבת קודש בצהריים... השעה שתיים בצהריים... כעת כולם בבית המקדש בהקרבן קרבן פסח, ואילו דווקא אני... יצא לי להגיע בדיוק אז לבית האכסניה לטבילה נוספת (משיקולי גב לגב ומחבורה לחבורה) תכל"ס... אף אחד לא היה באכסניה חוץ ממני... ואני רואה שם כבש אחד עומד בודד ומבויש... והבנתי שכנראה שכחו אותו פה... נס שהגעתי לפה... לקחתי את הכבש באופנים המותרים בשבת... הגעתי לשם... כמובן שלא פגשתי אף אחד מבני החבורה... לך תמצא מישהו בכל ההמולה... לא איבדתי עשתונות... שחטתי את הקרבן פסח וכיוונתי על כל דצריך מבני החבורה שלנו ש"יש ברירה" ואם יתברר שאין מספיק בשר אז אני מכיין עליו... הייתי מרוצה מהתושיה והיעילות שלי!! המתנתי עד שחשיכה... ויצאתי עם הקרבן פסח... אני מגיע לבית האכסניה ואני רואה את אבא וסבא עומדים בחוץ דרוכים... תגיד לי: איפה הכבש שהיה פה??? לאיפה הוא נעלם??? אמרתי להם: הנה... ידעתי ששכחתם אותו... אז לקחתי ושחטתי אותו לשם קרבן פסח... כיוונתי על מי שירצה להשתתף בו... אבא החייר... תפס את הראש בשני הידיים... נבהלתי... מה קרה אבא?? מה עשיתי?? אבא הסתכל על סבא וסבא הסתכל על אבא חליפות... ושקתו!!! בסוף סבא הפטיר ואמר: אני לא יודע... סיבכת אותנו כמו שצריך... מה קרה??? שאלתי כמעט בצעקה...

תבין: הטלה הזה שנשאר באכסניה הוא בכלל לא היה קרבן פסח!!! הוא היה בטה"כ שלמים!!! אהנו אפילו הקדשנו אותו כבר לשם חגיגה... ותכננו להקריב אותו מחר ביום ראשון לשם קרבן חגיגה... והנה אתה פתאום הגעת ושחטת אותו לשם קרבן פסח... אין לך מושג איזה שאלה סבוכה עשית לנו פה...

אבא וסבא התחילו לדבר בלימוד... האמת היא שבהתחלה לא כ"כ הבנתי מה כ"כ מסובך... הבנתי שטעיתי... הבנתי שהייתה לי פשלה... לא ידעתי איפה לקבור את עצמי... אבל הבנתי מסבא שזה בעיקר סיפור מסובך... ואז!!! פתאום אבא פלט לי... תקשיב... יתכן שאתה חייב קרבן חטאת...

הופה!!! פתאום נפל לי האסימון... רגע... היום היה שבת קודש... ואם הקרבתי קרבן והתברר שזה לא קרבן אז התברר שסתם עברתי על מלאכת שוחט בשבת... אוהו... כעת התחלתי להבין מה קורה...

אבל לא!! אמר סבא... כנראה שאתה לא חייב חטאת... כי לפי רבי יהושע טעה בדבר מצווה פטור, גם אם הוא לא עשה מצווה... אבל לפי רבי אליעזר אתה כן חייב... כי לפי רבי אליעזר טעה בדבר מצווה פטור רק אם הוא עשה מצווה (מגן: שני תינוקות אחד למול בערב שבת ואחד למול בשבת, ושכן ומל את של ערב שבת בשבת... שס"ו גם את התינוק של ע"ש צריכים למול, רק לא דוחים שבת) אבל כאן??? אמנם טעית בדבר מצווה... אבל האם עשית מצווה או לא עשית?? ואז התפתח ויכוח סוער ברובו... ואנשים נוספים הצטרפו לדיון... והתחילה חגיגה שלימה... התחיל שם רייעד שלם... ואז פתאום הופיע אחד מהתלמידים של בן תימא... הוא רץ במהירות לבשר לנו... זה בסיידר גמור!!! הכל משמשים!!! הרבה שלי בן תימא סובר שחגיגת י"ד דוחה שבת... ואם ככה טוב ששחטת את השלמים הזה... תאכלו אותו בליל הסדר ואתם תהיו היחידים שזכיתם לקיים מצות אכילת חגיגת י"ד... (וברור אם כן, שגם מחטאת אני פטור)... אבל מהר מאוד הפרשיה הגיע לחבורת תלמידי רבי אליעזר... ובאמצע שכבר ישבנו והתחלנו את ליל הסדר... פתאום נשמעו דפיקות בדת... ו אחד מהתלמידים של רבי אליעזר בפתח... שמעתי שקרה לכם מקרה מצער... ששחטתם שלמים לשם פסח... רציתי לעדכן, שדעת רבי אליעזר במסכת זבחים ששלמים ששחטן לשם פסח פסולים... (כמו שפסח ששחטו שלא לשמו פסול, ככה הדין, שלמים ששחטם לשם פסח פסולים וילף לה מקל וחומר) ואם ככה... אז לפי רבי אליעזר הקרבן פסול ואסור לאכול אותו!!! (וכמובן שלפי זה חייבים עליו חטאת מצד חילול שבת ע"פ לפי רבי אליעזר, שהרי טעה בדבר מצווה ולא עשה מצווה) כן... בערב פסח שחל בשבת יש חבורה מיוחדת של תלמידי רבי אליעזר!!!

אתה יודע למה?? כי רבי אליעזר פוסק שמכשירי מצווה דוחים את השבת!!! ולכן לפי רבי אליעזר הרכבתו והבאתו מחוץ לתחום וחתיכת יבלתו של הקרבן פסח דוחים את השבת... ולכן זה מאוד בולט... קל לזהות מי הם התלמידים של ר"א ומי לא... אהנו במקרה לא תלמידים של ר"א, אז כשהבאנו את הקרבן פסח למקדש תחבנו את הסכין או בצמר או בין קרני... אבל תלמידי ר"א הביאו את זה בידים ובגאון (כמו שר"א הנהיג בייחס לסכין מילה שמביאו בשבת מגולה)... כמובן שאהנו בשבת לא מרכיבים את הקרבן פסח על הכתפיים והם נוהגים שכן... (ומשמע שבהלכה זו לא הוכרע שהלכה לא כר"א, כפי שמשמע בר"א דמילה)... עכ"פ גם בייחס לנושא של טעויות מהסוג הזה של שחיטת קרבן פסח בשבת בטעות... גם בזה יש לר"א דעה...

בקיצור: לא סתם פתחתי את הנושא הזה... כי אם תרצה גם השנה לזכות להקריב קרבן פסח ב"נשלמה פרים שפתינו" והרי בשנה זו יש פרק שלם במסכת פסחים שמדבר על הערב פסח המיוחד של שנה זו שחל בשבת!!! הרי בפרק הזה יש שתי סוגיות מרכזיות!!! סוגיה אחת אודות דעת רבי אליעזר לגבי מכשירי קרבן פסח האם דוחה שבת... זו סוגיה אחת!!! והסוגיה השנייה: אודות טעה בדבר מצווה... ואם נרצה להצביע על עוד סוגיה זה הנושא של חגיגת י"ד האם דוחה שבת... וכאן!!! בשורות הספורות האלו בכונה הכנסתי אותך לרקע הכללי של שלושת הסוגיות האלו גם יחד... השארתי את זה פתוח... כי זה סוגיה שלימה... אבל אתה לא תוותר!!! בשביל זה השנה יש לנו זמן בערב פסח שחל בשבת... השנה יש לנו את האפשרות לשבת ולעסוק בתורת קרבן פסח ויחשב לנו כאילו הקרבנו... (הלוואי ונזכה כבר להקריב בפועל, אבל אם חלילה לא-) השנה עיקר הלימוד הוא בפרק ששי דפסחים... פרק אלו דברים...

הוא פרק בהחלט כבד!!! אבל אתה כבר פנינים... וטוב שהפרק הזה כבד... אם הפרק הוא כבד גם הקרבן פסח כבד... לא לחינם ונשלמה פרים שפתינו... לכאורה למה פרים?? אולי נשלמה כבשים או עופות שפתינו?? מה התשובה??? אם אתה מקריב בפועל... אז נו... יש הבדל בין מחיר של פר למחיר של עוף... יש עשירים שיש להם אפשרות להקריב פר, ויש עניים שיכולים להקריב רק עוף או מנחה... אבל ברגע שכל ה"נשלמה"... הכל מתחיל ונגמר ב"שפתינו??" אם ככה... אז למה להתקמץ על כבש ועוף... ונשלמה פרים!!! אם כבר אתה מקריב... תקריב משהו שמן... אם כבר ללמוד קרבן פסח... אז ללמוד סוגיה שמינה. אגוט י"ב ט...

ליל שימורים שהיה הקב"ה שומר ומצפה לו...

רש"י בפרשת בא אומר על ליל הסדר: ליל שימורים... שהיה הקדוש ברוך שומר ומצפה לו להוציאם מארץ מצרים... הוא הלילה הזה לה"י הוא הלילה שאמר לאברהם אני גואל את בניך... אותו לילה גדול ונורא הקב"ה כבר יושב ומחכה לו ארבע מאות שנה!!!! ארבע מאות שנה הקב"ה מחכה מתי... מתי כבר יגיע היום הזה... מתי יהיה אפשר לגאול את ישראל משעבוד מצרים... וברגע שסוף סוף הגיע היום הזה... כמה אהבה נשפכה שם... כמה געגועים... כמה רחמים... **אבל תחשוב!!!!**

שכעת אהנו נמצאים בגלות לא ארבע מאות שנה ולא שמונה מאות **אלא אלפיים!!!! אלפיים שנה אהנו כבר בגלות...** אם אם בגלות של ארבע מאות שנה הקב"ה היה שומר ומצפה... אז תנסה לדמיין כמה הקב"ה כעת שומר ומצפה... כמה הקב"ה כבר מחכה ליום הגדול הזה... בגלות מצרים הקב"ה ישב וחיכה... אבל הוא לכל הפחות שיתף את עם ישראל בהמתנה שלו... עם ישראל היו שותפים בהתפתחויות... הם גם התכוונו וידעו שזה צועד לכיוון הזה... אבל כעת!!! בגלות האחרונה... הקב"ה לא משתף אף אחד... הוא לבד יושב ומחכה... שומר ומצפה... **ואי אפשר לדעת... יכול להיות ש... ש... שזה מחר!!!!** תנסה לדמיין איזה הצפה של התרגשות יש בשמים... איזה עוצמות של געגועים ורחמים נערכים שם בשמים לרמות בלתי נתפסות... אז אמנם נכון לרגעים אלו אהנו כביכול מחוץ לתמונה... **אבל אהנו התמונה בעצמה!!!** כל הדריכות בשמים היא סביבנו... אהנו ממשייכים פה שגרת חיים עייפה ושוחרקת... ובשמים מתכוננים ליום הגדול והנורא שהקב"ה שומר ומצפה לו כבר אלפיים שנות גלות...

אז כמו שבאותו ליל שימורים הקב"ה נטל כל אחד מישראל ונשקו בראשו... כל אחד מעם ישראל קיבל נשיקה אישית מאביו שבשמים... אז גם מחר... כשתבא הגאולה... הקב"ה יטול כל אחד ואחד מאיתנו וינשקו בראשו... כל אחד יקבל נשיקה אישית... נשיקה של רחמים... נשיקה של מפגש לאחר שנות פרידה כ"כ ארוכות... ואבא שבשמים ישאל כל אחד ואחד מאיתנו באופן אישי: **איד???** **אך הסתרת לבד כל אותם השנים???** אך הסתרת ככה בלי המגע החם והקרוב והממשי שלי?? כן... מדרש מפורש (רבה איכה ג') למחר נשתבא קץ הגאולה אומר להם הקב"ה לישאל: בני אני תמה מכם, אך המתנתם לי כל אותם השנים!!! כן... אבא שבשמים יחליף איתנו חוויות בדיוק כמו להבדיל אבא של גלעד שליט שפגש את בנו לאחר חמש שנות שבי בעזה... אבא שבשמים ישאל אותנו: **איד???** אך עמדתם בזה?? אך יכולתם לסבול כ"כ הרבה הסתרת פנים בגלות הארוכה הזו?? ומה אהנו נענה לו??

וחן אומרים לו אילולי תורתך שנתת לנו כבר איבדנו האמונת לכן נאמר זאת אשיב אל לבי על כן אוכלו לו לולי תורתך ושעונו אי אבדתי בניי כן... זה מה שאהנו נענה לו... שהדבר היחיד שנתן לנו כח זה התורה הקדושה... אהנו נופף לו עם המסמך היחיד שנשאר לנו בשנות הגלות... עם התורה הקדושה... זה!! זה מה שהחזיק אותנו בכל הגלות הזו!!! וכעת לא נותר לנו אלא להמשיך להחזיק בכל כוחנו באותו מסמך... נדבוק בתורה הקדושה בכל לב... נעסוק בה... נשתעשע בה... נחבק אותה באהבה... וננסה להשתתף יחד עם אביו שבשמים בציפיות הדרוכה והקרובה לקראת גאולתנו ופדות נפשנו... נתכונן נפשית לקראת המפגש הצפוי בקרוב בקרוב שנקבל את פניו עם התורה הקדושה ונאמר לו: זה!!! זה מה שהחזיק אותנו!!! ואיתה אהנו מקבלים את פניך

השבוע יש לי חידוש ממש מעצבן... שיש לציין שכמעט כל מי שאמרתי לו את החידוש התרגז עלי לכה"פ ברגע הראשון... זה נשמע קצת עקום... ובכן: (קצת כהמשך למאמר שכבר נכתב בשבוע שעבר...) אנחנו רגילים לצייר את עשרת המכות שהאריה מגיע וטורף את המצרי... ואילו היהודי עומד מהצד מחוייך ושמה ומודה לה' מעומק לב שה' הציל אותי... הנה... האריה טרף רק את המצרי ואילו לי לא יחרף כלב לשונו... הצפרדעים קופצים רק על איבריהם ואילו עלי לא... הייד... איזה כיש... תודה ה'... תודה על החיבוק האהוב שקבלתי מה'... **אז זהו ש... שאני רוצה לחדש שלא!!!** דווקא לא!!!

כשהיהודי עמד וראה איך שהמצרי מתגדד מהכניס ו... ואילו אני לא... **היהודי לא כ"כ נהנה מהחיים!!!** היהודי דווקא לא כ"כ שמח שהכניס לא הגיע אליו... ו... ואני אגלה לך סוד... לא רק שהיהודי לא שמח בזה... אלא עמוק במסתרי הלב שלו הוא אפילו קצת... קצת קיווה שהכניס כן יבואו גם אליו... לפחות קצת... בלי לשים לב הוא אפילו ניסה להתקרב טיפ טיפה למצרי כד... כדי שאולי איזה צפרדע אחת סוררת תעשה חסד ותקפץ גם עליו בטעות... בקיצור: חלק גדול מכלל ישראל לא כ"כ נהנו ממפגן האהבה וההפליה שה' הפגין כלפיהם בעשרת המכות...
אתה יודע למה?? נו... הנשח למה??

פשוט מאוד... אני אתן לך דוגמא: תשמע נסבל: לפני כמה חודשים הגעתי עם כל המשפחה לאיזשהו מקום... ופתאום היה שמה ריח מאוד מאוד לא נעים... כולם התלוננו ש... ש... שהריח הזה פשוט בלתי נסבל... ומשום מה אני?? אני לא הרחתי... לא הפריע לי... הכל בסדר... ברוך ה'... כנראה שמרוב שאני צדיק אז ה' שומר עלי... מה שנקרא "שלא ריח אותו צדיק..." מה יכול להיות יותר טוב מזה? ה' מילט אותי מהריח הבלתי נסבל הזה... אבל לא!!! יש לי צדיקים שדווקא ממש לא הייתי מרוצה מזה... ואתה מבין לבד למה... כי פתאום נכנסתי לחלץ... כ"י... כי את כלם מתלוננים שיש פה ריח בלתי נסבל ואילו אני נמצא בעולם שכולו טוב... בשנה האחרונה זה נהיה משהו חשוד!!! זה לא נשמע טוב... אולי יש לי תסמינים של אבדן טעם וריח... מיד קמתי בבהלה ובדריכות ושאלתי איפה... איפה מקור הריח... הלכתי רחם כדי להריח... ואז נשמתי נשימה עמוקה ו... ו... והיחיית מלא ראות... אהוה... איזה ריח נורא... ברוך ה'... כן... אני מריח... זה באמת באמת ריח בלתי נסבל... יופי... אני מאוד שמח שגם לי זה בלתי נסבל... (ואז הלכתו משם... וכצפוי... אחרי דקה היה לי שוב נערוועק... כי שוב לא הרחתי... אז חזרתי לשם שוב בשביל לזכות שוב להריח את הריח הבלתי נסבל כדי לוודא שהכל בסדר... אני לא צריך להיכנס לבידוד...)

נו... ואני קצת שואל אותך ראש קטן: למה אני כזה מזוהיסט? אם כולם טוענים שהם סובלים מריח רע ואני ב"ה לא סובל... אז למה אני בכח מנסה לתחוב את האף שלי כדי לסבול כמו כולם? מה תענוג של סבל? נו... מה התשובה? כן... נכון שבדרך כלל ריח רע זה סבל... אבל כאן?!! בשנה האחרונה ובסיוטאציה הזו כולנו יודעים שאם אני לא מריח יש לזה משמעות של קורונה!!!! המשמעות הזו מלחיצה אותי ולכן אני מעדיף לסבול כמו כולם ולו בשביל לשלול את המשמעות הזו...
עד כאן מוכר? אהוה... בטח שמוכר... אז הנה... על אותו משקל כאן:

יענקלה שלנו הוא מהשמונים אחוז שלא רצו לצאת ממצרים... יענקלה מכור לגמרי לרשת של מצרים... הוא לא מסוגל להעלות על דעתו אפשרות של ניתוק ממ"ט שערי טומאה של מצרים... אין על מה לדבר!!! והנה... יענקלה ואיבריהם יושבים שניהם יחד ומתכתבים בוואצפ... ופתאום... באמצע שליחת ציטוק לפתע מתחילה מכת צפרדעים בשיא העוצמה... מלא מלא צפרדעים מגיעים ומקיפים את איבריהם מכל הכיוונים... אבל רק את איבריהם... אותי לא!!! **נו... יענקלה נהנה מהרעיון?** יענקלה היה מאושר שהצפרדעים לא מתקרבים אליו? ממש לא!!! למה? כי כמו שאני נבהלתי עד עמקי נשמתו שאני לא מריח ריח רע... ככה יענקלה די נבהל מהמחווה שהצפרדעים ביטאו כלפיו... כי... כי נכון אמנם שצפרדע שקופצת על מצרי זה בלתי נסבל... זו מכה... אף אחד לא אמר שלא... אבל עדיין... אם הצפרדע הזו קופצת רק על המצרי ולא עלי... יש לזה **משמעות!!!** המשמעות היא שיש לי **ת ס מ י נ י ס** של בנו אוהבו של ה' שזה אומר שה' רוצה לבודד אותי ולעשות אותי עם לבדד... ישיכון ובגויים לא יתחשב... ה' רוצה אותי בן שלו ולא של הרשת... ואני ועד מהתסמינים האלו!!! אני רוצה לשלול אותם בכל מחיר...

כמו שאני הלכתי בדווקא במקור הריח הבלתי נסבל כדי לוודא שאני כן מריח את הריח המעזעז הזה כדי לשלול שאין לי תסמינים... ככה יענקלה שלנו ניסה להתקרב למצרי... ניסה להתקרב לצפרדעים... ש... שיתקרבו גם אלי... מתחנן... תראה לי שאני ואיבריהם זה אותו דבר... אני רוצה שאתם תכירו גם בי כמצרי... אל תעשו הפליות ביני לבין המצרי... אני לא רוצה להיכנס לבידוד של עם הנבחר... לא רוצה... אני רוצה להישאר כאן חיים מן המצוות... הבנת?? **אז כמובן... יש פה ניגוד אינטרסים וקונפליקט קוטבי!!!**
סו"ס היה פה עשרת המכות... וזה היה מכות... מכות כואבות מאוד... וברור שכשהיהודי ראה את המכות גדולות ונאמנות שהמצריים קיבלו והוא לא קיבל... הוא שמח... הוא נרגע... הוא קיבל פה חיבוק מאוד מאוד עוצמתי מה'... **אבל במקביל!!!** הוא לא ידע איך להתנער מהחיבוק הזה... הוא הבין טוב מאוד שהחיבוק הזה תובעני... לחיבוק הזה יש משמעות מאוד מאוד מחייבת שהוא לא רוצה להכיר בה... אז כמובן!!! אותם עשרים אחוז שכן רצו לצאת ממצרים... עליהם נאמר: "בנגפו את מצרים ואת בתניו הוציל ויקוד העם וישתחוו..." הם באמת הרגישו את החיבוק החם והאוהב של ה'... ועל זאת!!! על זאת שיבחו אהובים ורוממו לקל... אבל כל השמונים אחוז שלא רצו לצאת... והרי השמונים אחוז האלו היו בתשע המכות הראשונות... בשביל אותם שמונים אחוז התקופה של עשרת המכות היתה תקופה מאוד מטלטלת וסוערת... הם עמדו קרועים בינם לבין עצמם בניגוד אינטרסים... מצד אחד המצרי מקבל מכה ואני לא ו... ונס שלא... ומצד שני הייתי כן רוצה טיפ טיפה לחסוף מכה ולפחות להתחכך קצת עם הכינים והצפרדעים רק בשביל לוודא שאני עדיין שייך לקבוצת מועדון של המצרי... כדי לוודא שלא הוציאו אותי מהקבוצת וואצפ של מצרים...

עסוקים בלהתנער בכל הכח מהחיבוק הזה... מה הפלא שהם נשארו באותו מקום!!! הם פשוט היו עסוקים במשהו אחר!!! אין כאן המקום להאריך אבל על זה נאמר: ובמורה גדול זה גילוי שכניה!!! הגילוי שכניה ומורה גדול הלך בידח... מי שרצה לצאת ממצרים ראה פה גילוי שכניה עצום ונפלא... אבל מי שנצמד להתמכרויות שלו הגילוי שכניה הזה התפרש אצלו כמורה גדול... לא... לא רוצה... מה הפלא שאתם שמונים אחוז לא ראו את הגילוי שכניה? בטח... הם היו עסוקים במורה גדול... כמה שזה מחייב אותם...

---**כלפי מה הדברים אמורים???** בשבוע שעבר פתחתי כאן בגיליון נושא לדיון שלכאורה מה ההבדל בין עשרת המכות לקורונה... הרי גם קורונה זו מכה... שה' הראה לנו את ידו החזקה וזוהו הנטויה ואם לא הבנו עניין לאחר שנה שלימה... אז למה אנחנו בדיוק מחכים?? אנחנו באיזשהו מקום מעבירים את הכדור לרשב"ע מתי הוא יופיע ויראה לנו את כוחו הגדול וזוהו הנטויה ואז אנחנו נבין עניין ונזיז את עצמנו... ואני עומד ושואל: מי אמר שהוא לא הופיע... הנה... הוא כבר הגיע... הוא כבר מדבר איתנו שנה שלימה... ובכל זאת אנחנו לא זזים... אז למה אנחנו מחכים?? ח"ו למכה הבהאה??

ככה טענתי שבוע שעבר... ו... וזה נכון... לכה"פ באופן חלקי...

אבל בשבוע האחרון שוב חשבתי על זה... ואני מסתייג... אני חוזר ב"י לא!!! אי אפשר להשוות!!! אי אפשר להשוות את מכת הקורונה לעשרת המכות... סו"ס יש הבדל אחד לאורך כל הדרך בין הזרוע הנטויה שישראל ראו במצרים לבין מה שכולנו חוינו בשנה האחרונה במגיפת הקורונה...

סוף סוף בעשרת המכות היתה **הפליה!!!** המכות היו רק רק למצריים ולא!!! לא לעם ישראל... וכך היה לאורך כל הדרך... ואת ההארה הזו לא היה לנו בקורונה!!! כלומר: כל זמן שאנחנו מדברים בייחס למכה עצמה... נו... אתה יכול להגיד שאין הרבה הבדל בין מכת קורונה למכת דם... סוף סוף שניהם מכות... בשניהם הייתה בחינה של זרוע נטויה ושפטים גדולים... אבל!!! סו"ס רק בספל של המצרי היה דם ואילו בספל של היהודי היה מים... **וזה לא היה בקורונה!!! בפירוש לא!!!** מכת צפרדעים וכינים וערוב... גם אם נטען שבייחס למכה... אין הרבה הבדל בין מכת ערוב למכת קורונה... אבל עדיין!!! במכת ערוב כתוב "ההפליתי ביום ההוא את ארץ גושן אשר עמי עומד עליה לבלתי היות שם ערוב..." ואילו בקורונה??? לא זכינו להפליה הזו!!! הקורונה לא הבדילה בין בני ברק לתל אביב... הקורונה הגיעה לארץ גושן לא פחות מארץ מצרים...

וזה כבר הבדל עצום!!! ממילא זה לא נכון לשים אותנו באותה שורה עם השמונים אחוז שראו הכל ולא זזו מילימטר... לא!!! אי אפשר להשוות!!! סו"ס הם ראו במוחשיות איך ה' מכה רק את המצרי ואת בתניו הוציל... ואילו אנחנו לא זכינו להארה הזו... עדיין לא... (ההארה הזו בא תבא... כשמישי יבא אכן יודיע ה' גבורתו לעיני הגוים יגלה צדקותיו... ויראו כל אפסי ארץ את ישועת אלוהיו, ויהללו את ה' כל גוים בה שיראו כי גבר **עליו** ודווקא עלינו חסדו... אבל נכון לעכשיו לא זכינו לה וזה בהחלט סינוגיה על עם ישראל שנשארו שפופים ומובלבלים... וזה לא נכון לומר שזו הכבדת לב מצידנו כישראל במצרים...)-- אז אמנם יש הבדל בין הקורונה שעברנו לעשרת המכות... אבל בכל זאת!!! צריך לדעת: יש לכל תקופה את המעלות והחסרונות שלה... מצד אחד בעשרת המכות היה לעם ישראל הרבה יותר קל להתחזק באמונה... כי הם ראו את הרבש"ע משמים... הם ראו במו עיניהם איך ה' מפגין אהבה ונאמנות כלפיהם... וזו הארה שלא היתה לנו בקורונה ומהמקום הזה באמת היה להם הרבה יותר הזדמנות להבין עניין ולהסכים ללכת אחרי ה' בארץ לא זרועה... מה שאנחנו לא זכינו...

אבל... מייאדי גיבא... דווקא אז היה לעם ישראל קושי מיוחד ש-לנו אין אותו... שם במצרים עם ישראל קיבלו כזה חיבוק אוהב מה'... הוא היה חיבוק כזה חזק!!! שהוא גם היה מאוד תובעני!!! היה לו משמעות של שינוי שנכפה עליהם תיכף ומיד והם לא ידעו איך להתנער ממנו...

תבין: דווקא ההארת פנים המופגנת הזו שה' היפלה את ישראל ממצרים שאנחנו כ"כ מקנאים בהם והולוואי שהייתה לנו בקורונה... **דווקא להם זה היה קשה מנשא!!! ממילא אל תקנא בהם...** אל תקנא בעם ישראל שבמצרים שהיה להם כזו הארת פנים משמים... אל תקנא בכל מחיר בחיבוק שהם קיבלו מאבא שבשמים... כי החיבוק הזה היה כ"כ תובעני!!! שמי שלא רצה... התנער ממנו וחרץ את גורלו במקום...

כלומר: לצמצם שגם בקורונה היה אותו דבר ורק מי שמוחבר לאינטרנט היה נדבק בקורונה... ואל שיהיה לו מחשב מסונן לא היה נדבק!!! **אתה חושב שאנחנו היינו נהנים מהחיים??** כן... העשרים אחוז או התמישים אחוז שמונתקים בלאו הכי מזה הם באמת היו משועשעים ושמחים מהגילוי שכניה הזה... אבל הרבה מאיתנו שמכורים לכל מיני דברים שמוגדים לרצון ה'... אנחנו ממש לא היו נהנים מהגילוי העצום הזה... אדרבה... היינו עסוקים בלהפריך אותו!!! היו מגיעים מומחים מכל העולם לברר... מה... זה נכון שיהודי שאין לו אינטרנט הוא מחוסן לקורונה?? ואז האיפונטיס החרדי היה עסוק בלהוכיח שלא!!! זה לא נכון!!! הוא היה שובר את הראש למצא איזה חרדי יבא שמים שכן נמצא חוביבי... בקיצור: הגילוי שכניה הזה... לא רכש לא היה מזה או מילימטר!!! אדרבה... זה היה מלחיץ אותו יותר וגורם לו להתנער ממנו בהיסטריה... בקיצור... אם כואב את הלב למה הקורונה הגיעה לבני ברק... למה אותנו לא ראינו... אם יצא לך להשתעשע בדימויך אה... איזה קידוש ה' היה לו יצויר שאף חרדי לא היו נדבק... אז תנוח עדתך... זה לא נכון!!! אם זה היה קורה אנחנו בעצמנו לא היינו מסתדרים עם זה... אנחנו בעצמנו היינו דוחים את החיבוק הזה... וממילא!!! אי אנטע להעביר לקב"ה את הכדור שיופיע ויראה את חסדו וישועתו... כ"י... כ"י... זה לא תלוי בזה!!! הקב"ה יכול להראות ישועות וחסדים ואנחנו רק נרצה להתנער מזה...

אז מה כן?!! הכל תלוי בנו... בעבודה הפנימית שלנו... על זה נאמר: טובה מרדות אמת בלבנו של אדם יותר מלאה מלקיות... העבודה הרצינית מחכה לנו בינינו לבין עצמנו... לתפוס את עצמנו ידידים ולהחליט על שינוי!!! הכדור רק בידיים שלנו!!! תפסיק לדמיין שאם יבא איזה צדיק ויראה לך מופתים בעיניים אז אתה תכנע לו בעינים עצומות ותדוק את המכשיר... שטויות והבלים!!! תשכח מזה!!! אם יבא כזה צדיק ויעמיד לך את השמש ויקרע לך את היים... אתה תהיה עסוק בלהפריך אותו... אתה תלחיש את השמש בשביל להישאר באותה בלטה שאתה לא רוצה לזוז ממנה... הכל מתחיל ונגמר במרדות שלנו!!! הכדור אצלו ורק אצלנו!!! קדימה... לעבודה... לנקיונות של פסח... ארץ בניקין כפי...